

2.

KUKATKO

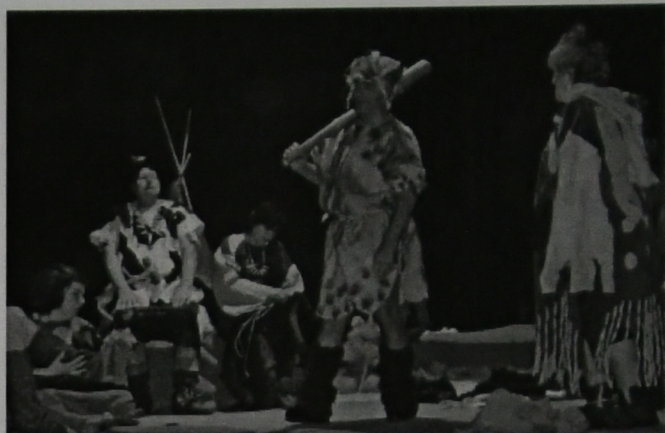
Josefodolské divadelní jaro

10. - 12.5. 2013

Divadelní spolek HAVLÍČEK Zákupy zahraje komedii Pavla Němce DOBA KAMENNÁ

Komedie z doby kamenné je důkazem, že lidi se za dlouhou dobu, která nás dělí od doby lovců mamutů, vůbec nezměnili. Jedná se o obraz dnešního života, byť se odehrává v nejdávnější minulosti. Dva šamani, kteří byli svými tlupy vyhnáni, sledují novou tlupu, která nemá šamana. Protože se nemohou dohodnout, který z nich ji objevil první, nakonec vymyslí plán pro oba: jeden z nich se stane šamanem a druhý bohem. Oba zneužívají svého postavení k pohodlnému, bezpracnému životu, nakonec jsou ale jejich podvodné figle ženami odhaleny a se štěstím se jim podaří uprchnout. Vzápětí však objeví v údolí hlediště nové oběti a chystají se pokračovat ve svém podvodném způsobu života. V tlupě se setkáváme s neschopným náčelníkem, zbytečným písařem, bojácným lovcem, kariéristickou písařovou, mužů chtivou lovcovou, naivní náčelnickou dcerou, zkrátka s lidmi, které potkáváme každý den a budeme se s nimi zřejmě potkávat navěky.

Hrají:

Eva Mocková, Jiřina Fridrichová, Věra Košťálová, Dáša Beránková, Bára Minaříková, Jiří Šimek, Miloš Pacholík, Pavel Kohout, Dan Kohout, Karel Minařík, Petr Suchý, Jaroušek Neumann

Kostýmy a rekvizity: Ivana Urbanová

Zvuk: Petr Neumann

Režie: Bob Bartoš

Premiéra: 1. května 2013 v Zákupích

Scéna a rekvizity: Josef Urban

Nápověda: Jindra Bartošová

Inspice: Bára Kameníková

Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl

Spolek nastudoval komedii J.B.P. Moliéra "Zdravý nemocný". Premiéra se konala v divadle v Josefově Dole 7. 7. 2012. Motiv komedie je znám a kupodivu se nic za ta léta nezměnilo. Zdravých nemocných bylo, je a bude ve společnosti dosti a dosti.

Molière komediální formou kritizoval nešvary společnosti v období klasicismu. Molière dávno zemřel a nešvary zůstávají.

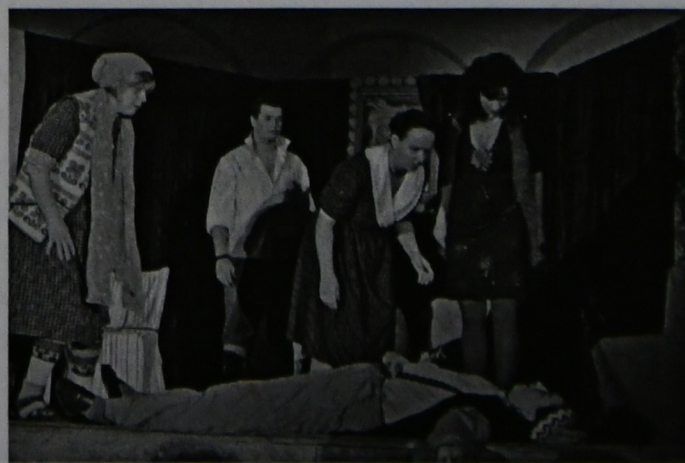
Molière byl herec, spisovatel a dramatik období klasicismu. Zabýval se tzv. nízkým dramatem, především komedií a fraškou. Ve svých hrách kritizoval a zesměšňoval společnost, předváděl mravy své doby. Problematika Moliérova díla je velmi rozsáhlá - lakota, pokrytectví, ziskuchtivost, cynismus, postavení žen ve společnosti atd. Jeho hry jsou na repertoáru světových divadel dodnes. Hra Zdravý nemocný je poslední Moliérovou hrou, kde si zároveň zahrál hlavní roli Argana. Krátce po skončení představení Molière umírá.

Nastává lékařů slavná éra, proti nim jste zcela bezmocní, alespoň dle pana Moliéra, ať jste zdraví nebo nemocní.

L. S. D. Lučanský spolek divadelní zahraje hororovou komedii Normana Robbinse

v úpravě Vlad'ky Kodůuskové **PODIVNÁ ZÁVĚŤ**

Starobylý dům zahalený v mlze, rozlehlá zahrada s podivným záhonem růží a hrobka se zapečetěnou rakví. V ní údajně odpočívá právě zesnulý majitel panství i značné finanční hotovosti. Ale jak je tomu ve skutečnosti? A komu patří tajemná ruka objevující se tu v tajném vchodu za knihovnou, ondy ve škvíře mezi dveřmi? Kdo má prsty v záhadných a náhlých odchodech dědiců velkého jmění na věčnost? Napětí, hrůzná odhalení i neotřelý humor – to vše v naší nové hororové komedii.

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových.
Redakce Kukátka: Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný

<http://www.divadlojosefuvdul.cz>

Strana | 1

DS VOJAN Desná – Mladá haluz uvede pohádku od Hynka Bočana a Jiřího Justa S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Bylo nebylo, ale spíš bylo nežli nebylo jedno chudé knížectví. V tom knížectví panoval chudý kníže, jemuž našeptával vychytralý správce. Kníže měl dvě dcery, do kterých se (postupně) zamiloval mladý mlynář Petr Máchal. Na toho nasazovala proradná macecha, která jej chtěla připravit o mlýn. Dostane ho do vězení, ale tam Petr potká věrného přítele, kterým není nikdo jiný než samotný čert. S jeho pomocí se Petrovi podaří zvítězit nad zlem a Dorota, správce i kaprál skončí tam, kam patří, tedy v pekle. A naplní se i původní název pohádky podle Boženy Němcové, neboť Lucifer si vezme sestru manželky Petra a stane se tedy Petrovým švagrem.

O souboru:

Po menší odmlce činnosti DS Vojan Desná se souboru „ujala“ Vlad'ka Kod'ousková, která vedla původně dětský soubor Strčprstskrzkrk. Někteří malí herci z tohoto souboru už však přestali být dětmi, a tak na sebe vzali nelehký úkol a pustili se do hry pro dospělé diváky. A začali se Ženou v trysku století od Zdeňka Podskalského. S jednou epizodou vystoupili na Desenských slavnostech, kde je moderátorka představila jako mladou větev Vojanu. Někdo pronesl, že to už mohla říct třeba haluz, a tak jsme si začali říkat „VOJAN Desná - Mladá haluz“.

Slovo poroty:

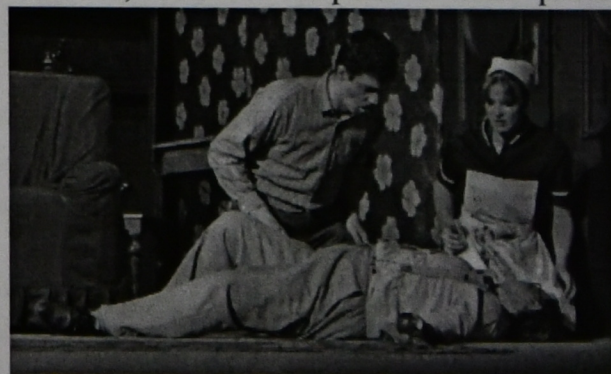
Letošní přehlídku zahájil **DS Máj z Tatobit** autorskou hrou režiséra Petra Peška. Hra **Karbunkulus** vychází z místních

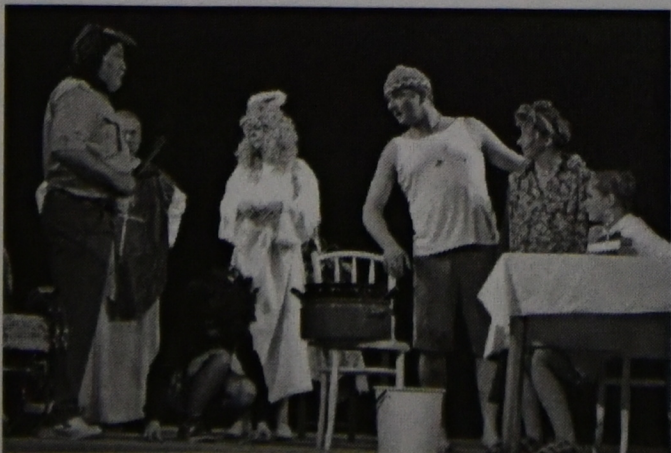
událostí z třicátých let minulého století a je jistě pochopitelné a chvályhodné, že se soubor zabývá zpracováním místních událostí. Síla souboru je určitě v množství a různorodosti osobností pánské části, protože to nebývá v amatérských souborech právě obvyklé, a domníváme se, že režisér si byl toho vědom a snažil se toho využít při psaní hry. Nicméně právě od textu se odvíjí základní problém inscenace. Nepodařilo se vytvořit dramatický text, který buduje jasnou zápletku a situace, ale je naznačena řada motivů a vede se řada řečí, které pro příběh podpálení školy nejsou důležité a naopak rozptylují naši pozornost. Takže se občas neorientujeme v příběhu ani v postavách, ba v první polovině ani ne v časovém zařazení – jestli se vše odehrává před požárem nebo jako vyprávění po něm. A ani herecký potenciál souboru nemůže zmíněné problémy překonat.

Hrobka s vyhlídkou Normana Robbinse je poměrně často inscenovanou komedií, nicméně nepatří k hrám právě nejkvalitnějším a skýtá řadu úskalí – především v jisté upovídanosti a zdlouhavosti.

Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou se s tím do značné míry textovými úpravami vyrovnal, ale přesto by některé pasáže další škrty ještě unesly. Přesto jsme ale viděli živé představení, kterému sice chvíli trvalo, než se usadilo, ale které jsme sledovali s potěšením, především pro schopnost většiny herců dokázat realistické až naturalistické situace a hororové prvky hrát s razancí a nadsázkou černého humoru, s řadou zajímavých gagů. Jen jsme v tomto smyslu zalitovali, že uříznutá hlava nebyla z krabice vytažena razantněji a obličejem do diváků, abychom jasně přečetli, čím hlava to je. A trochu taky zaniká motiv domněnky, že mrtvý otec stále žije. Ale v každém případě jsme viděli velmi solidní zábavné představení, s dobrými hereckými výkony i zřetelným režijním vedením.

Ochotnický divadelní soubor Sokol z Bozkova si vybral k nastudování hru Jaroslava Koloděje **Dědeček, aneb Musíme tam všichni**. Kolodějovy hry jsou v podstatě řetězením více či méně vtipných replik, často bez souvislostí s nastoleným

příběhem, takže by řada z nich šla vypustit, protože s logikou si autor hlavu příliš neláme. Trochu to připomíná humor Zdeňka Trošky, kterým je část diváků nadšená a jiná ho vůbec nemusí. Ale herecký potenciál souboru je na nevelkou obec až neuvěřitelný. Herci jsou výrazní, schopní pointovat situace (bez ohledu na jejich kvalitu) a tak je potěšením je sledovat. Nicméně nelze hovořit o interpretaci příběhu s budovaným celkovým vyústěním, protože to předloha neumožňuje. Jde především o skeče a tak je výsledkem v podstatě kvalitní estrádní pásmo, sice bez výrazného rytmu a s nadbytečnými prodlevami, ale které jistě milovníky tohoto druhu humoru pobaví a potěší – jak v obci Bozkov, tak i mimo ni.